

TID OCH RUM

IFOLOGISK TIDSKRIFT

NR. 6.
JUNI. 1963.

Vi behöver DIN hjälp!

Säkert ser Du liksom oss alla fram mot en solig och underbar sommar - mot solbad och avkoppling - att få slöa och känna, hur skönt det är att bara vara till. Det är Din rättighet som människa och jag önskar uppriktigt, att Du skall få ut allt Du önskar Dig av sommaren. Men helt sysslolös skall Du ej få vara, ty det finns ett MEN. Du är medlem i Ifologiska Sällskapet (eller kanske ännu ej medlem men intresserad av vårt arbete) och hoppas säkert liksom jag, att vår förening skall växa sig stark och vinna ett aktat anseende utåt och bli träffpunkten och föreningslänken för den som söker svar på alla de frågor, som uppstår i samband med existensen av Utomjordiska Farkoster. Därtill erfordras mycket arbete, och här räcker styrelsens tid inte till, även om vi skulle arbeta natt och dag. Det är här vi ber om Din hjälp, som kommer att vara mycket värdefull för oss, även om den i Dina ögon verkar liten. Du läser säkert någon IFO-tidning (även andra tidningar) eller IFO-bok, och då möter Du ibland en rapport om IFO - ett uttalande av någon känd person eller några rader i en bok, som Du tycker är av värde. Skriv då av notisen eller hänvisa till sidan i boken och sänd det till redaktionen. Tidningen Du håller i Din hand drivs NU helt i föreningens regi, och den behöver massor av bidrag. Kan Du skriva en egen "spaltfyllnad", så gör det - har Du frågor av vitalt intresse att göra - SÄND IN DEM! Ligger Du och solar Dig eller är ute och motionerar - TITTA UPPÅT då och då! Kanske DET händer just DIG. Skriv och berätta! Tag hand om Dina nyfikna vänner och giv dem sakliga svar och försök att göra dem ännu mera nyfikna - så nyfikna, att de önskar medlemskap. Vi kanske har mycket att lära av dem, och vi behöver även deras hjälp. Styrelsen förbereder nu en Introduktionsskrift att "sättas i händerna" på alla nya medlemmar. Den skall klargöra våra syften och framlägga bevis på IFO:s existens - uttalande av astronomer, vetenskapsmän, m.fl. Här behöver vi uppgifter och rapporter. Fenomenet IFO har väl för oss alla varit det Primära i början för att så småningom föra oss mot en större förståelse av den kosmiska storheten och människans plats inom denna. Vad det sistnämnda beträffar har vår förening en mycket stor uppgift att fylla. Min personliga önskan är att vi på ett fritt och obundet sätt skall kunna hjälpa oss själva och andra till en mera fast punkt i tillvaron - att arbeta för TRO- KÄRLEK TILL VÅR NÄSTA - HÄNSYN OCH TOLERANS.

Alltså giv den hjälp Du kan - vi tackar Dig på förhand. På återseende i höst!

K.E.N.

0-0-0-0-0-0-0

0-0-0-0-0-0-0

0-0-0-0-0-0-0

I detta nummer:

I ett omätligt universum	sidan 110
Kan det hända också hos oss?	111
Flygande tefat - interplanetariska farkoster	112
Föreningssidan	115
Fallet Siragusa	116
US Air Force stoppar nyhetsutsändning om UFO	118
Celest fenomen - Sydatlanten	118
Människans ursprung	119
Ifo-nytt från Sovjet	121
Geschäft i flygande tefat	123
Dödas röster inspelade på band - från S.T. den 9 juni 1963	124

I ETT OMÄTLIGT UNIVERSUM

I ett omätligt universum rör sig en liten glob runt en stjärna; det är den tredje i raden - Merkurius, Venus, Jorden - av den planetariska familjen. Den har ett fast skal, vars yta till största delen är täckt med vätska och den har ett gasformigt hölje. Vätskan är uppfylld av levande varelser; andra livsformer flyger i gashöljet; ytterligare andra kryper och går på botten av den ocean som bildas av det gasformiga höljet. Människan, en varelse av upprätt skapnad, tror att hon är skapelsens kröna. Så kände hon sig redan långt innan hon lärde sig att av egen kraft flyga runt globen på vingar av metall. Hon kände sig som en gud, långt innan hon kunde tala med en annan medmänniska på andra sidan globen. I dag kan hon granska mikrokosmos i en vattendroppe och de element som glöda i stjärnorna. Hon känner de lagar som styra de levande cellerna med deras kromosomer, och de lagar som gäller makrokosmos - solen, månen, planeterna och stjärnorna. Hon antar att gravitationen håller samman planetsystemet, håller människor och djur kvar på planeten och håller haven inom sina bräddar. Under millioner av årsmillioner - påstår hon - har planeterna roterat utefter samma banor med sina månar omkring sig och under dessa eoner har människan utvecklats från ett encelligt infusionsdjur hela den långa vägen till sin ställning som Homo sapiens.

Är människans kunskaper nu i det närmaste fullständiga? Fordras det bara några få steg innan hon besegrar universum; tämjer atomens kraft - vilket sedan dessa sidor skrevs redan skett - botar cancer, behärskar ärftligheten, besöker andra planeter och lär om även de hyser levande varelser?

Här finner vi Homo ignoramus - den människa vi ej vill kännas vid. Hon vet inte vad livet är eller hur det uppstod, eller om det uppkom ur den oorganiska materien. Hon vet inte om andra planeter kring denna sol eller runt andra solar hyser levande varelser, och om så är fallet, om dessa livsformer liknar oss själva och de vi ser omkring oss.

Hon vet inte hur hennes solsystem uppkom även om hon byggt upp några hypoteser därom. Det enda hon vet är att solsystemet kom till för billiontals år sedan. Hon vet inte vad den mystifierande gravitationskraften är för något som håller fast henne och hennes medmänniskor på andra sidan globen med fötterna mot marken, även om hon betraktar denna kraft som den viktigaste av naturlagarna. Hon vet ej vad jorden består av 8 km under hennes fötter. Hon vet inte hur bergen kom till eller vad som kom kontinenterna att höja sig även om hon utarbetat hypoteser därom, ej heller vet hon varifrån oljan härstammar - åter hypoteser. Hon vet inte varför tills helt nyligen ett tjockt täcke av is bredde ut sig över större delen av Europa och Nordamerika - som hon tror att det gjorde. Hon vet inte hur det kunde växa palmer ovanför polcirkeln eller hur det kommer sig att ungefär samma djurliv återfinns i de kontinentala sjöarna i såväl Gamla som Nya världen. Hon vet inte vad havets salt kommer ifrån.

Fast människan vet att hon levat på denna planet i milliontals år sträcker sig hennes nedskrivna historia blott några få tusen år tillbaka. Även dessa få årtusenden är ej särskilt väl kända.

Varför kom bronsåldern före järnåldern trots att järn är mycket vanligare förekommande och lättare att framställa än legeringen av koppar och tenn? Vilka mekaniska anordningar gjorde det möjligt att bygga upp enorma stenblockskonstruktioner högt uppe i Andernas bergland?

Hur kommer det sig att berättelser om en enorm översvämning tycks ha sitt ursprung i alla världens länder?

I denna bok skall ett svar lämnas på några av dessa frågor men det är möjligt endast om man är beredd att släppa vissa åsikter som nu anses sakrosankta inom
forts. sid. 111

■■■■■ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

JAG HAR BESLUTAT ATT MITT NAMN INTE FÅR UTLÄMNAS. JAG HAR FORSKNINGS-
ANSLAG HÄR, VILKA JAG INTE VILL ÄVENTYRA FÖR DEN HÄNDELSE NÅGON PERSON
MED FÖRUTFATTAD MENING SKULLE OFFENTLIGGÖRA DENNA IAKTTAGELSE..
JAG KÄNNER ATT JAG INTE KAN TA DEN CHANSEN..

Citatet är hämtat ur ett brev som beskriver en ufo-observation och ställt till Professor Charles A. Maney, Defiance College, Defiance, Ohio. Det är typiskt för den attityd en del ufo-vittnen intar.

Det rörde sig inte särdeles fort och helt ljudlöst. Inga avgaser eller rök av något slag kunde iakttagas. Objektet beskrev en båge och var fullt synligt under hela fem minuter.

De flesta som gör iakttagelser av detta slag tvekar lyckligtvis inte att tala om vad de sett. Dagens auktoritetstro gör det dock beklagligt, att personer med någon position eller ställning i samhället nästan undantagslöst vägrar att offentliggöra sina iakttagelser. Vi kan dock glädja oss åt att det finns en och annan prominent person som rakryggat vågar säga sin mening - t.ex. Professor H. Oberth och ovan nämnde Professor Maney, som givit full publicitet åt sina egna iakttagelser av flygande tefat.

I ett omätligt universum forts. från sid. 110

vetenskapen - särskilt åsikten att det nuvarande tillståndet i vårt solsystem och jordens lugna gång pågått i milliontals år - och alla de komplikationer som därvid drabba utvecklingsläran.

Velikovskys bok om "Den dagen då solen stod stilla" publicerades år 1950. Tio år senare hade den utkommit med sin 13-de upplaga. Det är ett fascinerande försök att samla och kartlägga uppgifter om kosmiska omvälvningar som skall ha ägt rum för mindre än 3000 år sedan. Det är ej blott i vår bibel (Josua kap. 10: 12, 13) som vi finner uppgifter om denna katastrof utan även på många andra håll. I den mexikanska Codex Chimalpopoca berättas att under en kosmisk katastrof som inträffade för mycket länge sedan hände det att en natt blev otroligt lång. I Midraskim, en bok om gamla sägner och traditioner, berättas att över Mellersta Östern varade den dag då solen stod stilla i omkring trettio timmar från solens uppgång till dess nedgång.

Detta var dock ingen enstaka katastrof utan liknande omvälvningar in-

forts. sid 114

FLYGANDE TEFAT - INTERPLANETARISKA FARKOSTER.

- en upplysningsskrift från Ifologiska sällskapet -

Det är numera fullt klarlagt att de s.k. flygande tefaten äro farkoster som styras av människor från våra grannplaneter. Forskning rörande dessa farkoster och vad deras uppträdande här kan ha att betyda för oss bedrivs i Sverige av de ifologiska sällskapen. Då myndigheternas, pressens och allmänhetens kunskaper om dessa farkoster är nästan obefintliga har I.S. beslutat utge följande information.

Drivmetod.

Det har sedan länge konstaterats att de främmande skeppen drivs elektriskt. De omges av ett starkt elektriskt fält. Genom unipolär jonisering av luften i detta fält kunna de uppenbarligen skapa ett vakuum på översidan av sina farkoster och ett övertryck på deras undersida.

Utseende.

Den vanligaste observationen är den lysande punkten, som likt en satellit rör sig över natthimlen. I motsats till satelliter kan tefaten gå från öster mot väster, göra helomvändning eller gå i olika vinkelbanor. Deras ljus kan tillfälligtvis öka eller minska - ej att förväxla med t.ex. det pulserande skenet hos satelliten Echo 1 (ex. Linköping juni 62, Öregrund aug. 62).

Om denna lysande punkt närmar sig observatören kan den uppvisa en skenbar storlek större än månens och därvid kunna olika färgskiftningar och halo-fenomen bli synliga. Ofta följs skeppet av en lysande svans (ex. Borlänge feb. 61, Orsa feb. 61 och Vaggeryd mars 61).

Ibland kan en mer eller mindre tydlig diskusform urskiljas men ljuset är vanligen så bländande att man blott ser ett lysande klot (Ekerö mars 61).

Ljuset vid dessa observationer torde uppstå genom s.k. rekombinationsstrålning hos det skikt av joniserad luft, som omger farkosten. Man ser alltså ej själva farkosten utan endast det klot av självlysande luft som omger den.

Kraftfältet runt dessa skepp är ej alltid lysande. Det kan också vara uppfyllt av ett gulaktigt eller grått töcken så att man i förstone tror sig se ett moln. Sålunda finns många goda observationer av "den stora molncigarren". Stundom kan den rotera kring sin egen axel medan den rör sig oberoende av vindriktningen. Vid några tillfällen har man sett hur mindre diskusformade farkoster frigjort sig från en sådan "molncigarr" t.ex. över Frankrike hösten 1954.

Nattetid kan lysande tefat endast undantagsvis observeras. Vid klart väder och månsken är en identifikation dock möjlig om skeppets rörelser väsentligt avviker från vad man kan vänta sig hos ett moln (Stockholm maj 62).

Den vanligaste dagobservationen torde vara den blanka släta diskusen, klockan eller klotet, som rör sig ljudlöst och obesvärat i de tvärase vändningar och accelerationer eller hänger helt stilla. Då det hänger stilla utbildas vanligen ett "moln" under farkosten (Gotland 58).

En ofta sedd farkost är den cigarrformade. Denna är vanligen mycket större än de diskus- eller klotformade skeppen och det är då fråga om ett moderskepp som kan härbärgera ett flertal av dessa mindre flygmaskiner. (Tullinge 59.) En liknande typ är det cylindriska moderskeppet. Det står upprätt i stillastående läge och under flygning rör det sig lutande med övre änden först (Kristianstad dec. 60).

Ett mycket stort antal olika utformningar ha iakttagits utöver de här nämnda

såsom fyrkantiga, romboida, triangulära, halvklot etc. Endast sällan hörs något ljud. Vanligen föreligger något slag av ljusfenomen såsom lysande pukter, lysande gloria eller svans.

Elektriska effekter.

Det starka elektriska fältet med unipolära joner verkar som ett kraftigt åskmoln. Det drar med sig en motpolär jordström då det närmar sig marken. Denna jordström stör det jordmagnetiska fältet. Den mest använda detektor-typen bygger just på denna störning. En kompassnål förses med elektriska kontakter och kopplas till en ringklocka. Vid jordmagnetisk störning ringer klockan och man kan se efter om det är ett rymdskepp eller ett åskmoln som förorsakat störningen.

Vittnen ha hundratals gånger berättat om en stickande känsla på huden då ett skepp manövrerat ovanför. Denna stickande känsla kan ökas så att övergående paralyse uppstår. Denna effekt torde orsakas av att joner som träffa huden avlämna sina laddningar och ge upphov till en ström genom kroppen till jord.

Det har otaliga gånger omvittnats att elektriska system urladdas eller helt kortslutas. Detta medför att tändstiftsmotorer influeras däremot ej dieselmotorer. Billyktor bli svagare eller slockna, hela hus ha övergående mörklagts. Denna effekt är en helt naturlig följd av starkt joniserad luft. Vanlig luft är isolerande. Joniserad luft är ledande. Den kan leda strömmen i elektriska system så att dessa shuntas eller kortslutas.

Det finns exempel på att radaranläggningar störts och satts ur funktion då moderskepp passerat i närheten.

Piloter.

Hösten 1954 observerades i Frankrike ett 50-tal landningar. Vid c:a 20 av dessa iakttogs små människor. De var ytterst skygga och vanligen iförda något slag av lätt rymddräkt. Vid några tillfällen sökte de kontakta vittnen och uppträdde därvid mycket vänskapligt. En annan absolut vederhäftig observation ägde rum över Nya Guinea i juni 1959 - fallet Gill. Ännu en ägde rum våren 1961 i USA - fallet Simonton.

Ursprung.

Ett flertal personer, som uppge sig ha haft kontakt med våra besökare berättat att de komma från våra grannplaneter - i främsta rummet Venus (Adamski, Klarer, Allingham m.fl.). Dessa uppgifter ha kunnat bestyrkas genom den frekvensanalys, som svenska ifologer utfört på observationsmaterial från de senaste femton åren. Denna statistik möjliggör prognoser som med ganska god säkerhet kan förutsäga perioder av hög flygaktivitet. De intensivaste perioderna återfinns c:a 7 veckor före mötesdagen mellan Jorden och Venus d.v.s. vid den tidpunkt då Jorden befinner sig i tangentens riktning för en resenär från Venus och dess bana kring solen. Med andra ord just då det är som gynnsammast att flyga från Venus till Jorden. Motsvarande granskning rörande Mars ger helt negativt utslag. Det finns dock otvetydiga uppgifter om att även Mars är bebodd av människor som vi. Det är ju alldeles klart att om rymdskepp som verkligen medge interplanetariska resor, börja operera i ett solsystem så dröjer det ej länge innan beboeliga planeter och månar fått innevånare och ogästvänliga planeter fått åtminstone baser.

Metafysiska effekter.

Det är omöjligt att driva ifologisk forskning utan att komma i kontakt med ett flertal fenomen av parapsykologisk eller icke fysisk natur. Sådana fenomen är telepati, teleportation, materialisation och dematerialisation, precognition etc. Om dessa termer har den parapsykologiska forskningen numera fastställt att de motsvaras av faktiska fenomen, som vi kunna iakttaga och i viss mån reproducera, men vilkas mekanism vi ännu ej känner. Denna metafysiska sida hos ifologin har gjort ämnet mer kontroversiellt än det behövde vara. Det beror på att de flesta av oss är så okunniga rörande de parapsykiska och mediala fenomenen. Man har vid många tillfällen konstaterat att tele-

patisk kontakt innehållit meddelande om kommande observationer av rymdskepp. I mer omedveten form kan denna telepatiska kontakt yttra sig som en impuls att gå fram till fönstret och titta ut eller att uppsöka en viss plats varpå man får se ett skepp på mer eller mindre nära håll.

Tefatsmystiken.

Det är självklart att den som av ett eller annat skäl söker hålla fast vid sin konventionella världsbild i vilken vi jordemänniskor är de mest högstående i universum och de enda intelligenta varelserna i detta solsystem måste bli mystifierad inför tecken på att främmande intelligenta varelser manövrera sinaskepp i vår atmosfär. En objektiv forskare finner dock snart en rad odiskutabla fakta som utvisar att vår civilisation är ganska primitiv i jämförelse med den civilisation som råder på våra grannplaneter. Däri ligger ej någon mystik.

Det som mystifierar i denna fråga är hur det varit möjligt för USA:s flygvapen att till den grad som skett föra myndigheter och press bakom ljuset. De amerikanska ifologerna ha därför koncentrerat sitt arbete på att söka få till stånd en öppen och ärlig behandling av frågan. Detta har hittills ej lyckats dem.

I Sverige är vi i detta avseende betydligt bättre lottade. Vi ha fått ut en sammanställning över frekvensen av observationer som inrapporterats till Försvarsstaben. Den omfattar c:a 600 rapporter under tiden 1948 - 1959. I princip är rapporterna ej hemliga utom de kunna visas för envar. Dock innehålla vissa rapporter militära uppgifter, som kunna göra dem hemliga. Svenska försvarets myndigheter ha dock konstaterat att de flygande tefaten ej är något militärt problem. Det tolkar sällskapet så att dessa utomjordiska rymdskepp skall bemötas ej som inkräktare i vårt luftrum utan som fredliga besökare.

I sina strävanden att sprida klarhet över dessa frågor och att skingra obefogad mystik har sällskapet funnit sympati och samarbetsvilja hos ett flertal organisationer såsom Försvarsstaben, FOA, Interplanetariska Sällskapet, KSAK, m.fl.

Vi måste dock beklaga att pressen i så ringa omfattning funnit det vara i dess intresse att sätta sig in i dessa för all jordens folk så ytterst viktiga frågor.

Stockholm i september 1962

Ivan Troëng

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

I ett omätligt universum

forts. från sid. 111

träffade under många århundraden vart femtioandra år. Velikovsky söker leda i bevis att dessa återkommande störningar i vår celesta mekanik orsakades av att vårt system fångat in en ny himlakropp som till en början hade en starkt utdragen elliptisk bana kring solen, men som så småningom inlemmades i vårt system och blev en av dess planeter, nämligen Venus.

IT

* J Velikovsky: *Worlds in Collision*. Förlag Victor Gollancz Ltd, London tryckt år 1955.

**Se artikel i Allers nr 3-4 1959.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

MEDVERKA I ToR - sänd bidragen snarast, men OBS ny adress: Asklund, Skyllbergsgatan 18, Bandhagen.

FÖRENINGSNYTT MM

|||||

Under denna rubrik införes meddelanden från landets sällskap och grupper liksom också idéfrämjande annonsering - allt givetvis utan kostnad. Sänd uppgifterna i tid.

STOCKHOLM:: Efter ordinarie årsmöte har till Ifologiska Sällskapets ord-
 "||||| förande utsetts ing. K E Nordquist.

IFO-GRUPPER OCH SÄLLSKAP I SVERIGE JUST NU

|||||

- GKS - Gotlands Kosmologiska Studiegrupp, Visby. Kontaktman: Walter Karlsson, Nunnegränd 2, Visby l. Tel. 11335.
- GKSS - Göteborgs Kosmologiska Studiesällskap, Postbox 31007, Göteborg SV. Kontaktman: Josef Östlund. Tel. 031/452609.
- HIS - Halmstads Ifologiska Sällskap. Kontaktman, Johan Engström. Tel. 30851.
- IS - Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Kontaktmän: Ing. K E Nordquist, tel. 08/499632 mellan kl. 12 - 13, och Brage Jansson, tel. 08/750968.
- LIO - Linköpings Ifologiska Organisation, Gustav Adolfsgatan 21, Linköping. Kontaktman: Sven Andersson, Mjärdevigatan 6, Jägarvallen, Linköping.
- MIS - Malmö Interplanetariska Sällskap, Fack 2012, Malmö 2. Kontaktman: Alve Holmvist, Tel. 040/977403.
- US - Ufologiska Sällskapet, Uppsala. Kontaktman: K H Svensson, Hjalmar Brantingsgatan 7 B, Uppsala. Tel. 018/44410.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

EMBLEM FÖR till storlek som 10-öring. Utfört i försilvrad brons.
 ROCKUPPSLAGET - Bild av flygande tefat med strålgloria i bakgrunden. Per styck kronor 3:50. Sändes portofritt om likvid insättes på vårt postgirokonto nr. 55 85 83.

Ifologiska Sällskapet, Postbox 607, Stockholm l.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

TID OCH RUM:: Organ för Ifologiska Sällskapet, Stockholm. Ansvarig ut-
 "||||| givare: Sven-Erik Asklund. I Redaktionen: K E Nordquist,
 Brage Jansson och Ing-Marie Olsson. ToR nr 7 beräknas utkomma i augusti. Prenumerationspris kronor 2:-/nr som insättes på postgiro 55 85 83 under adress: Ifologiska Sällskapet, Box 607, Stockholm l. Skriv ToR på och dessutom vilka nummer pren. avser - i annat fall börjar vi med det sist utkomna numret. Förnya Er prenumeration i god tid, ToR kommer då i obruten följd.

KLIPP, BIDRAG OCH DISKUSSIONSINLÄGG mottages som tidigare men nu under adress: Asklund, Skyllbergsgatan 18, Bandhagen.

Artiklarna i denna tidning behöver nödvändigtvis inte spegla redaktionens åsikter. Som tidigare betonats är Tid och Rum en debattidning.

FALLET SIRAGUSA

Under år 1962 hade en italiensk tulltjänsteman, Eugenio Siragusa från Catania på Sicilien två möten med rymdmänniskor.

Första mötet.

Detta ägde rum den 30 april. På telepatisk väg hade Siragusa fått besked att om han begav sig iväg i en viss riktning mot Monte Manfré skulle han på angiven tidpunkt möta rymdmänniskor. Siragusa har i detalj beskrivit mötet just på platsen. Undersökare har bl.a. varit Renato Albanese - en mycket ansedd och erfaren journalist från Corriere della Sera i Milano. Siragusa betecknas som plikttrogen och pålitlig - en man med mycket god trovärdighet.

När Siragusa kom till mötet stod två rymdmänniskor c:a 1,65 m långa och väntade honom. De hade en hela kroppen omslutande metallskimrande dräkt på sig och vid bältet hade de någon slags strålkastare som sände ut ett kraftigt gröngult ljus. Siragusa berättade om mötet: "Jag kände på något sätt ett stort lugn. En av männen kom emot mig till en och en halv meters avstånd, och sade på italienska: "Lyssna och vidarebefordra detta budskap till de mäktigaste männen på denna jord." Stämman var en smula metallisk som om den kommit från en högtalare. De båda männen dikterade så ett budskap som jag skrev ut på maskin så fort jag kommit hem. När de var klara med sitt budskap höjde de handen och sade: "Frid vare med Dig." Därpå återvände de till sitt skepp som hade c:a 15 m diameter. Jag såg det aldrig så noga men väl det starka ljus det utsände."

Budskapet innehöll allmänna råd att upphöra med atomexperimenten och att avväpna politikerna d.v.s. ett fredsbudskap.

Detta budskap skickade Siragusa till påven, de Gaulle, Kennedy, Chrustjov, drottning Elisabeth i England, kung Gustaf Adolf och italienska presidenten. Endast de Gaulle erkände mottagandet.

Andra mötet.

Under augusti såg Siragusa och hans familj vid ett flertal tillfällen flygande tefat över sitt hus. Den 4 september fick Siragusa ett telepatiskt meddelande om ett sammanträffande påföljande dag. "Då jag strax efter kl. 22 kom till platsen," berättar Siragusa, "mötte mig två åtminstone 2,15 m långa människor. Jag var dem så nära som på en meters avstånd. Ljuset från deras midja - det var som om de burit något slags lampa - hindrade mig att se deras ansikten tydligt. Dom var klädda på samma sätt som de män jag träffade i april, möjligen var kläderna något ljusare till färgen. Sedan gick det som första gången. De två anmodade mej "Låt människorna få del av detta budskap." Även dessa två tillönskade mig frid då det hela var klart på samma sätt som deras kollegor i april."

Den här gången såg Siragusa rymdskeppet bättre. Det var en väldig diskus på 25 m diameter som medelst en mer än tre meter hög metallcylinder vilade på marken. Denna cylinder var försedd med en liten dörr.

Siragusa betraktade deras avfärd. Senare meddelade tidningarna att ett lysande föremål hade setts flyga just vid den tiden över Acireale, Bronte och Acitrezza.

Det andra budskapet.

"Det skulle vara ett säkert självmord för en människa att bege sig ut i världsrymden med de möjligheter som nu står eder till buds i fråga om linjär drivkraft.

Det är av största vikt att påpeka för Er jordmänniskor att redan de gamla grekerna till en viss del kände virvelrörelsens betydelse i många naturfenomen. En av Edra främsta vetenskapmän, Descartes, hade tagit upp detta

problem till undersökning, som tyvärr alltför länge försummats. Då nu människan beslutat att överskrida tröskeln till världsrymden, är det nödvändigt att Jordens vetenskapsmän allvarligt utforska detta virvelrörelsens fenomen då det är av överväldigande betydelse - ja, vi vill säga av utslagsgivande betydelse vilket slag av flygskepp som för första gången skall föra ut människan i världsrymden.

Människan av i dag känner till värme- och ljusenergin i den miljö hon lever och hon känner väl till att hon ej får utsättas för energimängder som är större än hennes natur tillåter utan att dödas. Atmosfären är av vital betydelse för att mildra det häftiga bombardemanget av de energirika partiklar som i oanade mängder svärmar emot oss och träffa det klotformiga magnetfält som omger och skyddar Er planet, och som genom de bekanta fenomenen friktion och resonans ge upphov till det värme och det ljus som är så outhärligt för mänskligt liv och alla de ting som sammanhånga därmed, inklusive just atmosfären som på detta sätt omvandlar och modifierar sina egna element. Detta måste övertyga vetenskapsmän inom aerodynamik och atomfysik att de måste ta under övervägande att grundligt utforska allt som hör samman med energivirvar.

De jordiska vetenskapsmännen känner säkert väl till att det utanför jonosfären ute i rymden finns ett energiflöde i ett tillstånd av utsökt renhet som rör sig med enorm kraft och oberäknelig hastighet och som är väl ägnat att urladda sina enorma energimängder på varje kropp som träffas därav.

Alla de konstgjorda satelliter, som Ni jordmänniskor sändt upp i världsrymden ha i hela sin bana varit omgivna av ett tydligt ljus som förvisso ej består av reflekterat ljus som många tror utan som orsakas av det bombardemang av små partiklar från solen som träffa dem och omvandla deras ursprungliga struktur och dessutom orsaka ett utbrett ljusfenomen och en betydande virvelenergi.

Den utrustning med vilken människan vill försöka utföra sina första flygningar i världsrymden är ej lämpade för ett sådant företag.

Det är nödvändigt att farkosten lyfts av den flytande virvelenergin och att farkosten och de däri befintliga människorna hela tiden befinner sig i virvelns centrum - en osårbar punkt som Edra vetenskapsmän ännu ej känner till.

En farkost som arbetar med linjär drivkraft kan aldrig föra ut människan i världsrymdens vidder därför att den aldrig kan frambringa de effekter som är nödvändiga för att förhindra en urladdning av de krafter som dels motverka farkostens fulla rörelsefrihet dels utgöra en fara för piloterna som måste ha full fysik och psykisk prestationsförmåga för att kunna föra farkosten till dess mål.

Hemligheten ligger i den flytande virvelns energi. Genom den är det möjligt att skapa ideala förhållanden för att skydda farkosten och människorna från att träffas av rymdens element. Den utgör en magnetisk skyddsmantel som är nödvändig för att absorbera dessa elements energi.

Våra flygapparater som Ni jordmänniskor kalla flygande skivor eller "flygande cigarrer" göra mycket hög hastighet och det är ingen tillfällighet att Ni ofta undrat över att jordmänniskor sett hur våra diskusskepp ändrat form och blivit lysande klot. Detta ljusfenomen är i själva verket endast en effekt av kraftvirvelns arbete i atmosfären och ljusets färgväxlingar beror på täthet och typ av de partiklar som kollidera med luftens i förhållande till den större eller mindre accelerationen hos den flytande virvelenergi som driver våra fartyg. I världsrymden glida våra skepp som på ett plan utan att det uppstår några motstånd och detta gör oss utom total

US AIR FORCE STOPPAR NYHETSUTSÄNDNING OM UFO

|||||

Den 14 juni 1962 begärde AF att radiostationen WMOU, Berlin, N.H., inte skulle återutsända en ufo-observation som man just hade läst upp.

En undertecknad rapport ill NICAP lyder:

"Efter första radioutsändningen telefonerade AF till stationen WMOU och begärde att denna ufo-rapport inte skulle utsändas igen förrän AF anlät.

Omedelbart därefter anlände forskare till WMOU från Pease Air Force Base, Portsmouth, N.H. Vittnen i fallet, Michael Saunders och Lillian M. Jeskey - som båda tillhörde radiostationens personal - utfrågades grundligt om iakttagelsen. Inga ytterligare informationer i fallet har sänts ut, enligt vad som rapporterats till NICAP.

Observationen ägde rum på kvällen den 13 juni. Fyra ufos, lysande och med tydliga konturer, observerades av nämnda personer flyga i formation.

Från en NICAP rapport som upprättades på platsen av David C. Baker, Jackson, N.H. framgår, att objekten var runda och glödde med ett gulaktigt sken. Varje ufo hade ett separat rött ljus nedtill, och dessa fyra röda ljus blinkade samtidigt.

U.F.O. Investigator, aug-sept. 1962.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

'CELEST FENOMEN, SYDATLANTEN'

|||||

I tidningen Journal of Commerce, New York, är i numret för den 10 juli 1962 följande notis införd under ovanstående rubrik:

"Förste styrman A.J. Maehl, på det amerikanska fartyget SS Mormaccloud under kapten J.B. Fowler, rapporterade följande:

Klockan 2245 GMT den 30 mars 1962, på latitud 16° 07' syd, longitud 37° 33' väst, kurs 198°, på väg från Fortaleza till Rio de Janeiro, observerades ett klart vitlysende objekt. Det framträdde i bäring 210° till storlek och ljusstyrka som Acrux, höjd 40-45° direkt under Canopus, och förflyttade sig med syagt oregelbunden kurs mot konstellationen Crux. Det försvann i bäring 150°, höjd 40°, direkt över Crux. Objektet var synligt 8 minuter.

Himlen delvis molnig, vind öst-sydöst, styrka 2, barometerstånd 760,98 mm, lufttemperatur 26,7°C, vattentemperatur 27,8°C."

Om Ni finner att någon uppgift saknas, bör Ni påpeka detta direkt till tidningen ovan - slarv skall påtalas.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

Fallet Siragusa forts. från sid. 117

osårbarhet möjlighet att nå ofattbart hög hastighet.

För närvarande kan vi ej säga mer. Det skulle vara oss en stor glädje att ge Er full kännedom om våra kunskaper om världsrymden; men innan Ni helt och fullt tagit avstånd från Edra destruktiva tendenser och innan människorna på hela jorden förenats i fred och endrätt för ett högre gemensamt mål, måste vi med djupaste beklagande undertrycka denna vår önskan. Må frid och glädje härskas i Edra hjärtan."

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

MÄNNISKANS URSPRUNG

- Utdrag ur "The Children of Mu" av James Churchward -

Landet Mu var en stor kontinent som hade sitt centrum något söder om ekvatorn. Det låg i nuvarande Stilla Havet mellan Amerika och Asien. Med ledning av de rester som ännu sticka ovan vattnet kan man uppskatta dess storlek till ungefär 1000 mil i ostvästlig riktning och ungefär 500 mil i nord-sydlig riktning. Alla de klippöar som ensamma eller i grupper är spridda över den del av Stilla Havet vi brukar kalla Oceanien var en gång delar av kontinenten Mu. För ungefär tolv tusen år sedan sjönk Mu under havets yta under häftiga jordskalv och eruptioner. Mu blev en brinnande virvel och Stilla Havets vattenmassor störtade in och bildade en våt grav åt en hel civilisation och sextio millioner människor. Påskön, Takiti, Samoaöarna, Cook arkipelogen, Tonga öarna, Marshall öarna, Gilbert öarna, Carolinerna, Marianerna, Marquesaöarna och Hawaii är patetiska rester av detta stora landområde. De stå i dag som minnesstoder över en tyst grav.

Att denna kontinent verkligen funnits bekräftas av:

1. Naacal-folkets lertavlor, böcker, skrifter, inskriptioner, legender från Indien, Kina, Burma, Tibet och Kambodia.
2. Maya-folkets böcker, inskriptioner, symboler och legender från Yucatan och Mellanamerika.
3. Fynd, inskrifter, symboler och legender från Stilla Havets övärld.
4. Stentavlor från Mexico nära Mexico City.
5. Grottmänniskors skrifter och inskriptioner som man funnit i västra Nord-Amerika.
6. Grekiska filosofers böcker.
7. Böcker och skrifter från gamla Egypten.
8. Legender från hela världen.

Dessa bevis återfinns i "The lost Continent of Mu" och dom visar:

En gång fanns det i Stilla Havet en stor kontinent kallad Mu.

På denna stora kontinent kom människan till jorden för ungefär 200 000 år sedan.

Landet Mu och Edens lustgård var samma land.

Både de asiatiska lertavlorna från Nancalfolkets tid och de mexikanska berättar att människan är unik i skapelsen. De visar också hur människan skiljer sig från skapelsen i övrigt. En skapelseberättelse finns i båda dessa serier av lertavlor och den liknar mycket bibelns berättelse om skapelsen..

Vid den tid då Mu förintades befann sig dess folk i ett skede av utomordentlig hög civilisation. I vetenskapligt avseende hade man kommit mycket längre än våra dagars vetenskap. (Oj underligt, man hade ju bakom sig en utveckling omfattande 200 000 år medan vi i dag ha 500 år.)

Civilisationen i de gamla orientaliska världarna - Indien, Egypten, Babylonien e.t.c. - var bara döende avläggare av den stora civilisationen i Mu. De voro dess barn som tynade bort och dog då kontakten med Mu bröts.

Jag vill göra klart att vad som avslöjats om det förgångna i mina skrifter bör ej anses som mina upptäckter. Jag helt enkelt återger vad jag finner i skrifter som datera sig från 12.000 till 70.000 år tillbaka om sättet att beräkna tiden var riktig. Vad som avslöjas i dessa skrifter är förbluffande men arkeologi och geologi bekräfta även om man ej går till legender som också bekräfta dessa fakta. Lao Tse, 600 f.Kr. talade om den höga lärdom och grad av utveckling som kännetecknade hans förhistoriska förfäder.

Våra förfäder voro visa och fulla av omtanke om sina efterkommande. De lämnade oförstörbara budskap skrivna på tavlor av lera och sten. Om deras visdom talar den egyptiska prästen från Saïs till den grekiska Salon, vilket återges hos Phitarchos. Mycket av dessa skrifter ha gått förlorat. De voro universella och rester och fragment finner man i all världens hörn. Sammanställda komplettera de varandra i hög grad och på så sätt kan vi få en uppslagsända till klarläggande av de underverk som kan sammanfattas i uttrycket Jordens Första Civilisation.

Under mer än femtio år har jag sökt dessa skärvor och sammanfogat dem för att få till stånd en intelligent berättelse för hur människan skapades. Det ankommer på mina efterkommande att fullkomna berättelsen.

Gamla fynd.

Fynd som kan spåras tillbaka till moderlandet Mu är utomordentligt sällsynta. Under de senaste åren har jag haft den ovanliga turen att finna två som åtminstone äro intimt förbundna med Mu. Båda är symboliska figurer av brons. Antingen tillverkades de i Mu eller i någon av de gamla Vighurväldets städer innan detta vildes östra delar förstördes av den väldiga flodvåg som störtade norrut över deras rike under den senaste stora magnetiska omvälvningen som också var bibelns syndaflood. Denna väldiga flodvåg förstörde hela det land över vilket den svepte, folken druknade och städerna sköljdes bort eller begrovs i grus som floden spolade med sig. I dag ligger Vighurväldets huvudstad under ett lager av 15 meter lera, grus och sand. Den ligger i Gobi-öknen där än i dag stora delar består av kala klippor som spolades rent av syndaflooden.

Jag visar en av dessa bronsfigurer på bild no 1. (Detta visas alltså i boken.) Det är utan tvekan ett av de två äldsta bronsföremål som finns. Gjordes den i Vighur så är den 18 - 20 000 år gammal. Gjordes den i Mu kan dess ålder ej uppskattas.

Den framställer i symbolisk form Mu som drottning och regent över hela världen. Utförandet är så utsökt att man endast undantagsvis kan finna något liknande ens hos våra dagars främsta juvelerare. Båda bronsfigurerna ha varit i Amerika i omkring 150 år. Jag känner deras historia; men ju mindre som sägs om den desto bättre. I Österlandet, varifrån de hämtats, var de utan tvekan heliga relikar.

I British Museum finns tre spiror som utan tvivel tillverkats i Mu innan landet gick under.

I den gamla tiden i Mu, moderlandet, fanns tio olika stammar. Även om de lätt kunde särskiljas fysiskt var det få olikheter i deras språk. Större variation finns i deras skrivtecken.

I moderlandet hade varje folk sitt eget landområde; och när olika stammar deltog i koloniseringen av ett nytt land blandade de sig inte utan varje stam koloniserade sitt område och byggde sina egna städer precis som deras förfäder gjort i Mu. Då de slagit sig ned i nya kolonier höll de intim kontakt inbördes så att de bildade en homogen enhet.

Så småningom inträdde en viss isolering så att de olika stammarna kan ha utvecklats till skilda folk och nationer. När isoleringen blev större började språkliga förändringar inträda.

I det språk som talades i Mu uttalades varje bokstav i varje ord. Mu uttalades Moo ; A uttalades Ah; U uttalades O i stol; Ta uttalades Tah; Tau uttalades Ta-o.

IFO-NYTT FRÅN SOVJET

En italiensk IFO-forskare Alberto Fenoglio har genom personliga intervjuer med en rysk diplomat och en ingenjör som nyligen besökte Italien lyckats lätta på den slöja av sekretess som de ryska myndigheterna söker lägga över dessa händelser. Fenoglio har publicerat resultatet av sina intervjuer i "Oltre II Cielo: Missili o Razzi" nr 165 juni 1962 som utkommer i Rom.

Av naturliga skäl måste han hemlighålla namnen på de ryssar som lämnade uppgifterna.

Sovjet och alla dess fabriker för krigsmaterial, atomanläggningar och raketbaser stå under ständig uppsikt av utomjordiskt flyg. Ledningen känner till detta och är oroad. Civil och militär flygpersonal ha mött stora skivor, eldklot och enorma cigarrer nästan överallt både om dagen och om natten och tusentals människor i städerna ha också sett dem.

"Tefat" ha ofta fångats upp på radarskärmar. Nyåret 1959 orsakade de högsta alarmberedskap och nästan panik bland radar- och flygpersonal, då de under mer än 24 timmar uppehöll sig över Svedlovsk med dess huvudkvarter för ett taktiskt raketbatteri.

Piloter inom det sovjetiska flyget ha skjutit på skivor och eldklot utan synbart resultat.

De stora cigarrformade skeppen ha varit 800 - 1000 m långa. När man ser dem på dagen blåsa de ut flammor och rök ur bakre änden. Om natten sända de ut ett intensivt blåvitt sken. När de hänga stilla bruka de anta en gråaktig färgton, så att det är svårt att urskilja dem mot himlen och molnen.

De mest anmärkningsvärda observationerna är följande:

1. Sommaren 1961 sågs en raketliknande maskin med fyra ben landa vid Irkutsk. Farkosten och två av dess piloter fotograferades av en kvinnlig apotekare i ett närbeläget laboratorium.

2. Ungefär vid samma tid försvann en liten postflygmaskin, som hade post och fyra passagerare ombord. Försvinnandet skedde i centrum av Ryssland. Två dagar senare återfanns maskinen i närheten av Tobolsk i Sibirien. Allt var i bästa ordning, motor, radio, postsäckar, men av passagerarna fanns ej ett spår. (Ca hundra meter från flygplanet fanns ett cirkulärt, skarpt avgränsat märke med 30 m i diameter där gräset var helt tillplattat och marken delvis intryckt.)

3. Under 1961 hoppade en fallskärmshopperska ut från 9000 m höjd. Flygplanspiloten såg henne sjunka mot marken under sin skärm. Han landade och väntade på henne. Hon kom ej ned förrän tre dagar senare - i Saratov. Hon förklarade, att hon fångats upp av ett flygande tefat. Rymdmännen hade behandlat henne väl. De hade tagit henne med enormt långt ut i världsrymden och låtit henne få se jorden därifrån och så hade de gett henne ett budskap till myndigheterna. Konvolutet som innehöll budskapet överlämnades till den lokala polisen. Om innehållet är ingenting känt.

4. Sommaren 1961 kom en enorm cigarr på minst 800 m flygande till staden Worevesk. Den hängde stilla på ca 2000 m höjd. Det var på dagen och det hela observerades av tusentals vittnen som råkade i våldsam panik. Plötsligt började skeppet bli genomskinligt. Därpå försvann det fullständigt. Strax därpå kom några jaktplan till platsen - tydligen sökande efter rymdskeppet. En stund senare, då jaktplanen lämnat platsen var det enorma föremålet åter synligt. Därpå sköt en väldig flamma ut från nedre änden. Cigarren började röra sig brant upp mot rymden och försvann med enorm hastighet.

5. Sommaren 1961 hade man på en kulle vid Rybinsk c:a 150 km norr om Moskva byggt upp ett nytt raketbatteri. En enorm skiva visade sig på c:a 20000 m höjd, omgiven av ett antal mindre skivor. Föremålen intog formation och tycktes studera raketbatteriet. Batterichefen blev orolig och beordrade en salva mot den stora skivan. Raketer avfyraades men alla detonerade c:a två km innan de nådde sitt mål. Krevaderna utgjorde ett fantastiskt skådespel. En salva till avfyraades med samma resultat. Den tredje salvan kunde aldrig avfyra för nu hade de små skivorna tydligen trätt i funktion och satt batteriets hela elektriska anläggning ur funktion. När de små skivorna sedan återvände till den större farkosten konstaterade man att den elektriska anläggningen åter var funktionsduglig.

6. I början av 1962 hemsöktes en fabrik för tunga stridsvagnar av en väldig explosion som så när hade utlöst en internationell kris då vissa sovjetiska myndigheter ville lägga skulden på amerikanska sabotörer. Under veckorna före explosionen hade man sett både cigarrformade skepp och diskusliknande i närheten och ett flertal vittnen kunde berätta att de just före explosionen sett en väldig eldkula sänka sig mot fabriken. Därpå hade explosionen ägt rum åtföljd av ett stort antal intensivt lysande små kulor. Hela trakten som ännu låg i gryningens halvdunkel lystes upp och en kraftig luftstöt kändes i omgivningen. Under flera minuter låg ett stort dammoln över platsen. När det skingrades var allt som syntes av en av fabriksbyggnaderna, en med skrot fylld krater. Denna byggnad var monteringshall för vissa delar till en speciell automatisk anordning för atomgranatkanoner. Efter explosionen såg man en skiva hänga stilla över platsen, som för att kontrollera att uppdraget var utfört. När jaktplan närmade sig, flög den därifrån.

Den största gåtan var trots allt, att icke en människa skadades. Några minuter före explosionen hade alarmsignalen gått, varför alla arbetarna uppsökt sina skyddsrum. Vid den följande undersökningen kunde man konstatera att ingen hade rört utlösningen till alarmanordningen.

* Flying Saucer Review Nov - Dec 1962.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

UPPLYSNINGSSKRIFTER FRÅN IFOLOGISKA SÄLLSKAPET

=====

I.S. stencilserie kan fortfarande erhållas komplett. Rekvireras direkt från vår adress, Box 607, Stockholm 1. Betala först efter erhållen leverans, giroinbetalningskort medföljer

Nr 1	- Tefaten och världspolitiken - A. Perego	kr 1:--
2	- Dewilde och de små figurerna	-:50
3	- Hur M. Dewilde förlorade en höna	1:--
4	- Fallet Gill	1:--
5	- Ufo-rapporter från Sverige 1960-61	1:--
6	- Vatten på månen	1:--
7	- De flygande tefaten och deras elektriska drivmetod	3:--
8	- Kort sammanfattning rörande 'pingstmeteoren' 1961	1:--
9	- Rymdmänniskornas landningar i Frankrike hösten 1954	3:--
10	- Joe Simontons byteshandel med rymdmännen	-:50
11	- Hög kultur på Mars - enligt sovjetexperter	1:--
12	- Frågan om 'jordaxelns tippning'	2:--
13	- Förslag rörande rymdforskning	1:50
14	- Flygande tefat över Sverige 1961	1:--

Ifo-rapportformulär sänds på begäran.

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

GESCHÄFT I FLYGANDE TEFAT?

Sen sist har vi saxat nedanstående artikel ur Skånska Dagbladet, Malmö. Artikeln var införd den 13 feb. 1963 under ovan angiven rubrik.

Det tycks vara populärt bland våra astronomer att ta till storsläggan för att avliva vad de kallar "myter om flygande tefat". För någon tid sedan publicerade professor Wallenqvist ett par artiklar i detta omtyckta ämne och nu senast har docent Lindblad framträtt med samma ärende i radion.

I båda fallen dokumenteras en solid okunnighet, som är desto mer beklämmande då den serveras med anspråk på vetenskaplig auktoritet. Det är också populärt att i docerande ton upplysa oss okunniga ifologer om att Venus är alldeles för varm för att hysa liv och därför otänkbart som hemort för eventuella rymdskepp. Just detta är ett särskilt olyckligt konstaterande under en månad då Mariner II mätte upp temperaturer som är 2-300 grader lägre än den av professor Wallenqvist angivna.

Vad man i första hand saknar är hänsyn till fakta av den typ, som presenteras t.ex. av Ruppelt i hans redogörelse för USA-flygets "Projekt Blue Book". Den är baserad på 1593 st rapporter från tiden 1947 - 1952 och av dem har c:a 475 klassificerats som klara UFO-fall. En klassificering med utgångspunkt från de kunskaper vi i dag har om dessa främmande besökare skulle med all sannolikhet ge oss över 1000 fall med deciderade UFO-karaktäristika. Hos Ruppelt finner man detaljerade uppgifter om hur välutrustade experter (ej astronomer!) under timmar följer rymdskeppens rörelser under t.ex. "Washington Sightings" i juli 1952.

Andra experter som givit klart besked om rymdskeppens realitet är t.ex. den engelske flygmarskalken lord Dowding, som redan år 1955 förklarade att bevisen för att tefaten är utomjordiska rymdskepp är så starka att han helt övertygats.

Vidare brukar jag nämna astronomen Tombaugh - Plutos upptäckare - vidare general Chassin i Nato-flyget och den från kriget välkände generalen Mac Arthur.

Påstående att ifologins bevis utgörs av suddiga fläckar på foton faller på sin egen orimlighet.

Ett foto (eller en skiss) av dessa skepp har - oavsett den rent fotografiska kvaliteten - bevisvärde endast då trovärdiga vittnen bestyrker att det som visas på bilden är just vad man såg vid observationstillfället. Sådana bevis finns många, t.ex. de som togs av den kände djuphavsfotografen Baruna på Almirante Saldana då detta fartyg var ute på en expedition inom det geofysiska årets ram i januari 1958. Dessa fotos bekräftas av brasilianska marin-myndigheterna som äkta. (Se Miller, sid 248).

Endast medveten förvrängning av fakta eller solid okunnighet om ämnet kan i dag leda till en negativ hållning till dessa rymdskepps existens.

Ifologin av i dag sysslar främst med andra frågor såsom:

Hur drivs dessa skepp?
Varifrån kommer de?
Vad är deras ärende?

Ivan Troëng
Ordförande i Ifologiska Sällskapet

0-0-0-0-0-0-0-0-0-0

DÖDAS RÖSTER INSPELADE PÅ BAND

De döda lever! De söker kontakt med oss genom radio!

Detta påstår en konstnär i Sörmland, Friedrich Jürgenson. Han säger: "Jag har under fyra år tagit upp radiobudskap på band som vittnar om att de avlidna talar, sjunger och spelar. Det är den nya tekniken som gör det möjligt att bygga denna bro mellan vår värld och den fjärde dimensionen. När saken blir känd kommer de avlidna själva att träda fram på bred front i radioapparaterna!"

Det började med att konstnär Jüngenson hörde viskande ord i rummet. Sen kom det in ord på bordspelaren som inte ingick i upptagningen.

Han blev orolig: håller jag på att bli galen?

Så småningom uppmunade rösterna : "Ta apparadio".

Detta är en förkortning av bandapparat och radio som senare visade sig typisk för språket som användas, säger han. Talet och sångerna kommer på ett kuriöst blandspråk som han kallar polyglott. Konstnären anser att det är ett kamouflage som gör att rymdsändningarna inte kan förväxlas med vanliga radioprogram. En mening innehåller inte sällan ord på både svenska, tyska, italienska, ryska, engelska etc.

Herr Jürgenson och hans hustru Monica, tandläkare i Stockholm, bor i Mölnbo, söder om Södertälje, med tre barn och pudeln Carino. De har en underbar gård.

I Pompeji har han haft en framgångsrik utställning, den första på 2.000 år. Han blev erbjuden att starta med utgrävningar i den askbegravda staden. Då kom detta med sändningarna från de döda. I fyra år har han inte sysslat med annat. Alla andra utgifter lades åt sidan.

"För flertalet är döden något skrämmande, ett brutalt slut. Därför är det underbart att vi nu får bevis som vänder upp och ner på alla dessa föreställningar," tycker han.

Att just han utsågs till kontaktperson av dem "på andra sidan" förklara hr Jürgenson med att han förstår ett tiotal språk, har ett känsligt musiköra och mycket tålamod. Allt detta har krävts för att ta in sändningarna och tolka deras ibland svårtydda budskap.

Konströrens händer rör sig som snabba fåglar när han mixtrar med sina apparater: radionottagare och bandspelare.

Två slags sändningar är typiska: copister, efterhärmarare och popser, rinhoppare. Copisterna ändrar talet i vanliga program så att exempelvis en föreläsning på arabiska plötsligt förbyts till ett personligt meddelande på blandspråket polyglik. Friedrich, Jürgenson, Friedel, fabror Pelle, Monica, Carino och Mölnbo är vanliga nyckelord som slängs in.

Popserna. Endrar musik, sånger, ofta körer och kan till och med få musik-instrument som flöjter och saxofoner att låta nästan som ord. Åttio band finns med sådana här upptagningar. Att spela alla skulle ta två dygn.

Jürgensons förklaring till en del av ljudfenomenen är att den fjärde dimensionen inte har vår tidsbegränsning. De döda kan "tänja ut" tiden och hinna därför få in sina villägg och ändringar. Man kan tänka sig detta som en parallell till att vi kan vara en film i ultrarapid.

Jürgenson söker på olika våglängder och stationer. Han väntar på en signal. Det är inte alltid den kommer. När det sker, kan den komma på vilken våglängd

som helst. Kvällarna är den gynnsammaste tiden för mottagning.

"Här har vi signalen.. ." Han kopplar in radion till bandspelaren och tar upp vad som kommer. Det låter som störningar. Men volymförstärkare och olika hastigheter på bandspelaren gör att man hör bättre när han spelar upp bandet. Vi uppfattar flera av nyckelorden i direktsändningen samt några korta meningar.

"Jag lyssnar på alla band många gånger och skriver upp tolkningarna av rymdsändningarna," säger hr Jürgenson. "Det är ett tidsödande arbete".

Vid andra tillfällen är specialsändningarna lika tydliga som vanliga radio-program. I regel sägs eller sjungs inga märkvärdiga saker. Man frapperas av likheten med vad som brukar komma fram hos det undermedvetna i drömmen. "Det verkar som om de döda är mogna själar men samtidigt naiva som barn," tycker kontaktmannen. "Man får uppfattningen att de ibland ser oss på jorden som i ett periskop, en kikare".

Jürgensen säger att han känner igen de flesta rösterna. De presenterar sig ibland själva eller också av den som just då förefaller att "leda" rymdsändningen. Både personliga vänner som avlidit och historiska personligheter från vår tid, ungefär de senaste femtio åren, uppträder regelbundet i rymdradion.

"Vi har radar. Vi flyger med skepp," förklarar rösterna på en del band. Jürgenson anser att de omtalade "tefaten" är de dödas rymdfarkoster. "Det händer att avlidna inte vet att de dött. De sover länge och måste väckas av de andra. Detta inträffar särskilt med sådana som dör utan att veta om det, framför allt vid hastiga dödsfall genom olyckshändelser."

En som Chessman var väl förberedd. Han uppträdde en tid efter avlivningen i gaskammaren och sa på engelska: "Nu är jag riktigt död. Jag flyger".

Många av Jürgensons vänner och ditbjudna intresserade, bl.a. svenska och utländska parapsykologer, har lyssnat till upptagningarna. Alla känner honom som en hederlig man. Ingen har någon förklaring att komma med - utöver den han ger själv.

"Att under fyra år bluffa med sådana här sändningar skulle väl praktiskt taget vara omöjligt," säger hr Jürgenson, "Tänk bara att engagera körer i olika länder för sändningar på ett sådant blandspråk och med personliga meddelanden."

Till ovanstående artikel hämtad ur Stockholms-Tidningen av den 9 juni 1963, har studioingenjör Kjell Stensson, Sveriges Radio, samma dag lämnat följande kommentar i S.T.

Intressant och förbryllande. Ett faktum är att man både hör röster och körer som inte kan ingå i vanliga radiosändningar. Det är inte fråga om normala störningar. Ibland är det svårt att uppfatta orden som sägs. Hur man tyder dem kan bli en fråga om suggestion. Men i andra fall hörs "spökrösterna" fullt tydligt, inte minst i köerna. De finns där utan tvekan på banden.

Vår nuvarande radioteknik ger ingen vettig förklaring till fenomenet. Någon anledning att misstänka bedrägeri finns inte heller. Man har aldrig lyckats fånga andar på bild. Här har vi dem i stället i ljudfoto.

0-0-0-0-0-0-0-0

Medverka i ToR - sänd bidragen snarast, ju förr kommer nästa nummer ut!
OBS! I nästa nummer finns även en frågespalt, välkomna med Era frågor.